

бѣхъ по-развити отъ тракійски тѣ и имахъ одавно іоште чърковнѣ тѣ книжинѣ на Българскы іазыкъ, быдохъ най-удобно то посрѣдствие на това византийско прѣдприѣтие.

Хрїстіанство то ако и да зближи Прѣславскаго двора съ Византийскаго, обаче никакъ не помогна изъ начала на Византийцы тѣ за достигванье на цѣль тѣ имъ; Зашто то Българскы прѣстоль бѣше заузѣтъ, тутакъ-си подиръ Бориса, отъ сына му Великаго Симеона, чловѣка родолюбца и о-бразованаго до най-голѣмъ стѣпень въ тѣхъ времена. Познати сѣ негови тѣ славни побѣди надъ Византийцы тѣ и привзѣтие прѣстолнаго имъ града и проч. Вжтрѣшно то же устройство Българскаго царства, военныи рядъ и книжевно то развѣтие въ времени того великаго мѣжя, царь Симеона, ризширение то на Българскы тѣ гроницы, были сѣ тогава въ първенство то си и ни едно друго царство тогава, въ сичкѣ Европѣ, не е можіало да ся сравни съ Българско то!

Византийцы тѣ отъ само то начало крштения Прѣславскаго двора употрѣбили сѣ сичкы тѣ си усиленны да бы могли да добыжѣть върховнаѣ власть духовенства надъ Българы тѣ и чрѣзь неѣ да слѣдовжѣть голѣмѣ тѣ си мысль! Старый Римъ отъ своѣ стрнѣ поиска да не пропусти това обетоіательствс и труди ся да употрѣби и той сичкы тѣ си възможны срѣдства да бы добылъ тоже върховнаѣ духовнѣ власть надъ Българы тѣ, та да слѣдовжѣ и онѣ стараѣ си политикѣ надъ тѣхъ. Борба та между старый и новыи Римъ стана голѣма; и можи ся каза чи тіа отиваше за смърть и животъ византийскыи държіавы. Съставихѣ ся извънрядни събори за той-зи Българскы чърковенъ въпросъ, испроваждахѣ ся разни посолства въ Българийѣ за това и отъ двѣ тѣ стрны, присѣхтствува и Българско посолство въ съборы тѣ, нѣ до никакавъ успѣхъ не можіахѣ да дойдѣтъ ни то едни тѣ ни то други тѣ; зашто то царь Симеонъ учрѣди